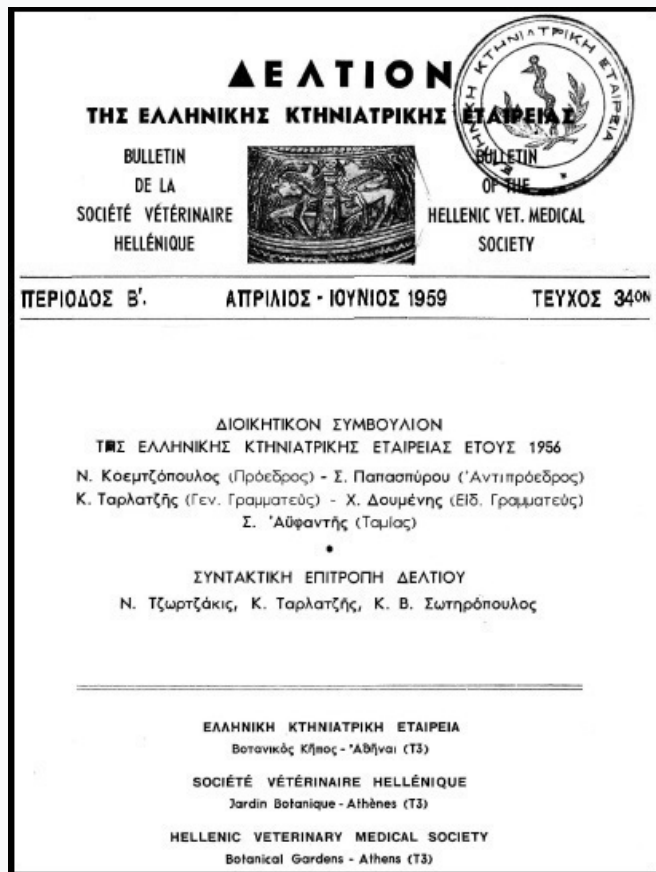

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 10, No 2 (1959)

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17782](https://doi.org/10.12681/jhvms.17782)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1959). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 10(2), 95–98.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17782>

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

RENOUX. G. et KARVOUNARIS P. : Μελέται ἐπὶ τῆς Βρουκελλώσεως τῶν αἰγοπροβάτων. XXI.—Συγκριτικὴ μελέτη τῶν καλλιεργείων μετὰ πειραματικὴν ἀναπαραγωγὴν Μελιταίου Πυρετοῦ ἐπὶ προβάτων Σουηδικῆς καὶ Τυνησιακῆς Προελεύσεως. (Études sur la Brucellose Ovine et Caprine. XXI.— Étude comparative des cultures obtenues après infection artificiel le par Brucella Melitensis chez des brebis d'origine suédoise ou tunisienne). Archives de l'Institut Pasteur de Tunis, 1939, Vol. XXXVI, pp. 3-28.

Πρόκειται περὶ τῆς 21ης ἐκ τῶν ἐρευνῶν ἐπὶ τῆς Βουκελλώσεως τῶν αἰγοπροβάτων, αἱ ὁποῖαι διεξάγονται εἰς τὸ Ἰνστιτούτον Παστέρ τῆς Τύνιδος ἀπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Renoux τῇ συνεργασίᾳ εἰδικῶν ἐπὶ τῶν θεμάτων τῶν Βρουκελλώσεων Μικροβιολόγων.

Οἱ συγγραφεῖς ἠρεύνησαν τὸ θέμα τῆς ἐπιδράσεως τῆς φυλῆς τοῦ προβάτου ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ὑπὸ Br. Melitensis λοιμώξεως καὶ ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως ταύτης. Πρὸς τοῦτο συναέκριναν, μετὰ τὸ Σουηδικὸ καὶ Τυνησιακὸν προκάτου, τὸν βαθμὸν τῆς διὰ Br. Melitensis πειραματικῆς λοιμώξεως καὶ τὴν ἐξέλιξιν ταύτης διὰ τῆς συγκριτικῆς μελέτης τῶν καλλιεργείων, αἱ ὁποῖαι ἐπετεύχθησαν μετὰ τὴν πειραματικὴν ἀναπαραγωγὴν Μελιταίου Πυρετοῦ. Ὡς κριτήρια δὲ διὰ τὴν σύγκρισιν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ἡ κατανομή, ἡ συχνότης παρουσίας καὶ ὁ βαθμὸς ἀναπτύξεως τῆς Br. Melitensis εἰς τὰ ὄργανα καὶ τοὺς ἰστούς τούτων, ὡς καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐπίδρασις τῆς χρησιμοποιοιθείσης διὰ τὸν ἐνοφθαλμισμὸν δόσεως καὶ τοῦ χρόνου τοῦ διαρρυσάντος ἀπὸ τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ μέχρι τῆς θανατώσεως.

Ἐδομήκοντα τέσσαρα πρόβατα, ἕξ' ὧν 41 προελεύσεως Σουηδίας, ἔνθα δὲν ὑφίσταται Μελιταῖος Πυρετὸς καὶ 33 Προελεύσεως Τυνησίας, ἔνθα ἡ νόσος ἐνδημεῖ, ἀφοῦ ἠλέγχθησαν αὐστηρῶς διὰ σειρᾶς ὀρολογικῶν ἐξετάσεων καὶ αἱματοκαλλιεργείων καὶ εὑρέθησαν ἀπηλλαγμένα Μελιταίου Πυρετοῦ, ἐνοφθαλμίσθησαν διὰ δόσεων, ἀπὸ 2×10^6 μέχρι $1,8 \times 10^8$ Br. Melitensis 53 H 38, δι' ἐνσταλλάξεως ἐπὶ τοῦ ἐπιπεφυκότος. Μετὰ τὸν ἐνοφθαλμισμὸν καὶ μέχρι τῆς θανατώσεως ἕκαστον πρόβατον ἐξητάσθη διὰ πέντε διαδοχικῶν αἱματοκαλλιεργείων, κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Castaneda πρὸς ἀνίχνευσιν τῶν προσβληθέντων.

Ἡ διενέργεια τῶν νεκροψιῶν ἤρξατο μετὰ ἓνα μῆνα ἀπὸ τοῦ ἔνοφθαλμισμοῦ καὶ διεξήχθη τμηματικῶς ἐπὶ 20 ἡμέρας. Ἐξ ἐκάστου νεκροτομηθέντος προβάτου ἐλήφθησαν 26 δείγματα ὀργάνων καὶ ἰστῶν, καλλιεργηθέντα δι' ἀπλῆς ἐπιστρώσεως ἐπὶ θρεπτικοῦ ὑποστρώματος WE, διὰ τὴν ἀνίχνευσιν τῶν προσβληθέντων. Ὁ ἔλεγχος τῶν ἀποικιῶν ἐγένετο μακροσκοπικῶς καὶ ὀρρολογικῶς, ἡ δὲ ταυτοποίησις τῆς *Br. Melitensis* ἐγένετο βακτηριοστατικῶς, βιοχημικῶς καὶ δι' ὀρροσυγκόλλητινἀντιδράσεως διὰ μονοδυνάμων ὀρῶν Ἀντι-Abortus καὶ Ἀντι-Melitensis.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν 354 αἱματοκαλλιεργειῶν καὶ τῶν καλλιεργειῶν τῶν 1794 δειγμάτων ὀργάνων καὶ ἰστῶν ἀπέδειξαν, ὅτι εἰς 50 ἦτοι 27 Σουηδικὰ καὶ 23 Τυνησιακὰ, ἐκ τῶν ἔνοφθαλμισθέντων προβάτων, ἀναπαρήχθη Μελιταῖος Πυρετός πραγμ' ὅπερ ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς δύο ἐρευνητὰς νὰ προσδιορίσουν τὴν D.I. 50 (λοιμογόνος δόσις 50 %) τῆς *Br. Melitensis* διὰ τὸ Σουηδικὸν καὶ Τυνησιακὸν πρόβατον.

Οἱ συγγραφεῖς ἠρεύνησαν τὴν κατανομὴν, τὴν συχνότητα παρουσίας καὶ τὸν πολλαπλασιασμόν τῆς *Br. Melitensis*, εἰς τὰ ὄργανα καὶ τοὺς ἰστούς τῶν 50 τούτων προβάτων, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συγκρίσεως, μεταξὺ τῶν δύο φυλῶν, τοῦ πειραματικῶς ἀναπαραχθέντος Μελιταίου Πυρετοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατανομὴν τῆς *Br. Melitensis* διεπιστώθη, ὅτι αὕτη ἀπαντᾷται εἰς μεγαλύτερον ἀριθμὸν ὀργάνων εἰς τὸ Σουηδικὸν Πρόβατον, ὡς πρὸς δὲ τὴν συχνότητα παρουσίας ταύτης, ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ ποσοστὸν τῶν δειγμάτων τῶν ὁποίων ἡ καλλιέργεια ἀπέβη θετικὴ εἶναι κατὰ πολὺ μεγαλύτερον εἰς τὸ Σουηδικὸν πρόβατον (38,6 %) ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ Τυνησιακὸν (19,8 %), ἡ δὲ διαφορὰ αὕτη, εἶναι σταθερά, μεταξὺ τῶν ὀργάνων τοῦ αὐτοῦ εἴδους, εἰς ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ὀργάνων. Ἦτοι ἡ διασπορὰ τοῦ μικροβίου ἐν τῷ ὀργανισμῷ εἶναι περισσότερον ἐκτεταμένη εἰς τὸ Σουηδικὸν πρόβατον. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸν βαθμὸν τῆς λοιμώξεως τῶν ὀργάνων καὶ ἰστῶν, προέκυψεν, διὰ τῆς καταμετρήσεως τῶν ἀποικιῶν *Br. Melitensis* τῶν καλλιεργειῶν τῶν 1794 δειγμάτων, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν δειγμάτων ἐξ ὧν ἀνεπτύχθησαν πλούσιαι καλλιέργειαι εἶναι κατὰ πολὺ μεγαλύτερος εἰς τὸ Σουηδικὸν πρόβατον (132 ἐπὶ 252) ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ Τυνησιακὸν (39 ἐπὶ 110).

Ἐπίσης διηρευθῆθη καὶ συνεκρίθη μεταξὺ τῶν δύο φυλῶν, ἡ κατὰ χώρας τοῦ σώματος κατανομὴ καὶ ἡ συχνότης παρουσίας τῆς *Br. Melitensis*, ὡς καὶ ἡ ἐπίδρασις τῆς χρησιμοποιοῦμαι διὰ τὸν ἔνοφθαλμισμὸν δόσεως ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀναπαραχθείσης λοιμώξεως.

Ἐξ ἄλλου διὰ τῆς τμηματικῆς θανατώσεως τῶν ἔνοφθαλμισθέντων προβάτων οἱ συγγραφεῖς ἠρεύνησαν τὴν ἐπίδρασιν τοῦ χρόνου, τοῦ διαρρευσαντος ἀπὸ τοῦ ἔνοφθαλμισμοῦ μέχρι τῆς θανατώσεως, ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ πειραματικῶς ἀναπαραχθέντος Μελιταίου Πυρετοῦ, ἣν καὶ συνέ-

κριναν μεταξὺ τῶν δύο φυλῶν. Πρὸς τοῦτο διηρηνήθη ἡ ἐπίδρασις τοῦ χρόνου ἐπὶ τῆς, ἐν τῷ ὄργανισμῷ τῶν προβάτων τῶν δύο φυλῶν, ἐκτάσεως τῆς λοιμώξεως, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς λοιμώξεως τῶν ὀργάνων καὶ ἰσιῶν, ἀφ' ἑνὸς διὰ τοῦ προσδιορισμοῦ, προϊόντος τοῦ χρόνου, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δειγμάτων, τῶν ὁποίων αἱ καλλιέργειαι ἀπέβησαν θετικαὶ καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς, προϊόντος τοῦ χρόνου, παρακολουθήσεως τοῦ βαθμοῦ ἀναπτύξεως τῶν καλλιεργειῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεῦνης ἀναλύονται λεπτομερῶς εἰς τοὺς ἐν τῷ κειμένῳ παρατιθεμένους 11 πίνακας καὶ 1 σχῆμα, τὰ δὲ ἐκ ταύτης συμπεράσματα συνοψίζονται ὡς ἀκολουθῶς :

I. Ἡ D.I. 50 Br. Melitensis 53 H. 38 εἶναι ἡ αὐτὴ περίπου διὰ τὸ Σουηδικὸν καὶ Τυνησιακὸν πρόβατον (5×10^5 καὶ $4,5 \times 10^5$ Br. Melitensis ἀντιστοίχως).

II. Ἡ διὰ τῆς Br. Melitensis πειραματικὴ λοίμωξις, διαβλεπνογονίως, παρουσιάζει εἰς τὸ Σουηδικὸν καὶ Τυνησιακὸν πρόβατον τοὺς ἐξῆς κοινούς χαρακτήρας : Ἡ Br. Melitensis διασπείρεται ἐν τῷ ὄργανισμῷ εὐθρῶς καὶ μὲ ταχὺν ρυθμὸν, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ εἶναι πάντοτε ἐφικτὴ ἡ ἀπομόνωσις αὐτῆς ἐξ ὄλων τῶν ὀργάνων καὶ ἰσιῶν. Ἡ βακιλλαιμία εἶναι ἀσταθῆς καὶ παροδικὴ διαπιστοῦται δὲ μετὰ δεκαήμερον ἀπὸ τοῦ ἐνοφθαλμισμού. Ἡ αἵματοκαλλιέργεια εἶναι μέθοδος ἀνεπαρκῆς διὰ τὴν ἀπομόνωσιν τῆς Βρουκέλλας καὶ ἐνδείκνυται συχνότερα ἐπανάληψις τῶν αἵματοληψιῶν. Τούναντιον ἡ καλλιέργεια τῶν ὀργάνων καὶ ἰσιῶν εἶναι μέθοδος ταχεῖα καὶ ἀκριβής, ἐνδείκνυται ὅμως ὅπως, πλὴν τῆς δι' ἀπλῆς ἐπιστροφῆς καλλιεργείας συντελεῖται αὕτη καὶ μετὰ λειοτριβήσιν τοῦ δείγματος. Ἐξ ἄλλου ὁ συνδυασμὸς τῆς αἵματοκαλλιεργείας καὶ τῆς καλλιεργείας τῶν ὀργάνων ἐπιτρέπει ἀσφαλέστερον τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ μικροβίου. Κατὰ κανόνα ἡ Br. Melitensis ἀπαντᾷται συχνότερον εἰς τοὺς λεμφαδένας καὶ τὸν σπλῆνα, χωρὶς ἐν τούτοις αἱ καλλιέργειαι τῶν ὀργάνων τούτων νὰ ἀποβαίνουν πάντοτε θετικαὶ 100 %. Ὁ βαθμὸς τῆς λοιμώξεως συμβαδίζει μὲ τὴν χρησιμοποιομένην διὰ τὸν ἐνοφθαλμισμόν δόσιν τῶν μικροβίων, ἐλαττοῦται δὲ βαθμιαίως ἀπὸ τῆς 35ης ἡμέρας ἀπὸ τοῦ ἐνοφθαλμισμού.

III Ὁ βαθμὸς τῆς διὰ Br. Melitensis λοίμωξεως εἶναι κατώτερος εἰς τὸ Τυνησιακὸν πρόβατον ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ Σουηδικόν. Ἡ ἑκτασις τῆς διασπορᾶς τοῦ μικροβίου ἐν τῷ ὄργανισμῷ εἶναι μικροτέρα καὶ ὁ βαθμὸς λοιμώξεως τῶν ὀργάνων κατώτερος εἰς τὸ Τυνησιακὸν πρόβατον, δεδομένου, ὅτι εἰς τὸ πρόβατον τοῦτο τὸ μικρόβιον ἀπαντᾷται εἰς μικρότερον ἀριθμὸν ὀργάνων, αἱ καλλιέργειαι τῶν ὁποίων εἶναι σταθερῶς πτωχότεραι τῶν καλλιεργειῶν τῶν ἀντιστοιχῶν ὀργάνων τοῦ Σουηδικοῦ. Ἐξ ἄλλου ἡ βακιλλαιμία εἶναι σπανιωτέρα εἰς τὸ πρόβατον Τυνησιακῆς προελεύσεως.

IV. Ὁ πειραματικῶς ἀναπαραγόμενος Μελιταῖος Πυρετὸς ἐξελίσσειται

μὲ ταχύτερον ρυθμὸν καὶ ὑπὸ ἐλαφροτέραν μορφήν εἰς τὸ Τυνησιακὸν πρόβατον ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ Σουηδικόν. Ἡ, προϊόντος τοῦ χρόνου ἀπὸ τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ, ἐλάττωσις τῆς συχνότητος παρουσίας τοῦ μικροβίου εἰς τὰ ὄργανα καὶ ἡ ἐλάττωσις τοῦ βαθμοῦ τῆς λοιμώξεως τούτων εἶναι σημαντικώτεροι καὶ ἐμφανίζονται ἐνωρίτερον εἰς τὸ Τυνησιακὸν πρόβατον, δεδομένου ὅτι ἡ βαθμιαία ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀργάνων καὶ ἰσθῶν θετικῆς καλλιεργείας καὶ ἡ βαθμιαία ἐλάττωσις τοῦ βαθμοῦ ἀναπτύξεως τῶν καλλιεργείων εἶναι σταθερῶς σημαντικώτεροι καὶ ἐμφανίζονται ἐνωρίτερον εἰς τὸ Τυνησιακὸν πρόβατον.

V. Μεταξὺ τῆς διὰ Βρουκέλλας πειραματικῆς καὶ φυσικῆς λοιμώξεως παρατηρεῖται διαφορὰ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατανομήν τοῦ μικροβίου εἰς τοὺς ἰστούς καὶ τὰ ὄργανα, εἰς πλείστα τῶν ὁποίων τὸ ποσοστὸν συχνότητος παρουσίας τοῦ μικροβίου ἐμφανίζεται ἀντίστροφον εἰς τὰς δύο περιπτώσεις· ἡ διαφορὰ αὕτη ὀφείλεται, πιθανῶς, εἰς τὴν διαφορὰν τῆς ὁδοῦ εἰσόδου τοῦ μικροβίου καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν νέου κύκλου λοιμώξεως διὰ τῆς διασπορᾶς τῶν μικροβίων ἐκ τῶν εἰς τοὺς λεμφαδένους κυρίως ἐστιῶν αὐτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς κνοφορίας, κακῆς διατροφῆς κλπ.

Διὰ τῆς παρουσίας ἐρεῦνης τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ρεπουκ καὶ τοῦ συνεργάτου αὐτοῦ κ. Π. Καρβουνάρη, ἣτις συντελέσθη τῇ οἰκονομικῇ ἀρωγῇ τῶν διεθνῶν Ὄργανισμῶν F.A.O. καὶ O.M.S. καὶ τῆς Τυνησιακῆς Κυβερνήσεως, ἐπλουτίσθησαν διὰ νέων γνώσεων μεγίστης σημασίας, ἀφ' ἐνὸς ἡ παθογένεια καὶ ἡ ἐπιζωοτιολογία τῶν Βρουκελλώσεων καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ κλάδος ἐδωδίων ζωϊκῆς προελεύσεως τῆς ὑγιεινῆς τῶν τροφίμων.

Π.Ν.Δ.

R. K. EVANS : Περίπτωσης τετάνου εἰς κύνα νοσηλευθέντα διὰ Chloropromazine. (A Case of tetanus in the dog treated with Chloropromazine. The Vet. Rec. 1959, Vol. 71. No 23 p. 476-477).

Ὁ Συγγραφεὺς περιγράφει μίαν περίπτωσιν κλινικῶς διαπιστωθέντος τετάνου εἰς κύνα. Ὡς πηγὴ μόλυνσεως εὗρέθη μόνον μία ἀμυγλή ἐπὶ τοῦ ρύγγου τοῦ ζώου, προερχομένη πιθανὸν ἐκ διενέξεώς του μὲ γαλῆν.

Ἐχορηγήθησαν ἀντιτετανικὸς ὀρός, ἀντιβιοτικά καὶ Chloropromazine. Ἐκ τοῦ τελευταίου τὴν πρώτην μὲν ἡμέραν ἐγένετο ἔγχυσις 25 mg. ἐνδομυϊκῶς, τὰς δὲ ἀκολουθίους τέσσαρας ἐβδομάδας ἐδόθησαν ἀπὸ τοῦ στόματος 200 mg. ἡμερησίως εἰς 4 ἢ 5 δόσεις. Ἡ ἐπίδρασις τῆς Chloropromazine ἦτο ἱκανοποιητικῆ.

Μετὰ παρέλευσιν δύο ἐβδομάδων, ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῶν πρώτων συμπτωμάτων ὁ κύων ἤρχισε νὰ ἀναλαμβάνῃ (ἐπάνοδος τῆς ἱκανότητος πρὸς πόσιν, πρὸς κατάποσιν κ.λ.π.). Τὴν τετάρτην ἐβδομάδα, ὅτε διεκόπη ἡ παροχὴ φαρμάκων, ὁ κύων (*) ἦτο εἰς θέσιν, νὰ βαδίξῃ. Ε.Π.

*) Ὁ κύων εἶναι 65 φορὰς ὀλιγώτερον εὐπαθῆς τοῦ ἵππου ἔναντι τῆς τετανοτοξίνης (Ἑλ. Παρίσι: Ἑλλ. Κτηνiatr., Β', 1959, Τεύχ. 2., σελ. 93).